

Titel: Kapitel V.

Citation: "Kapitel V.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e1256/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

ifølge § 23 untagne Forbrydelser, hvad enten disses Raadommelse i første Instants sker ved Landsretten eller ved Underretterne i Landsretskredsen; endvidere varetage de Anklagens Interesser ved Forhandling for Landsretten af de under Politiets Anklagemyndighed hørende Sager, der ere paaankede.

Oversætsanklageren kan paalægge en Statsanklager at overtage i det Hele eller for en Del det offentlige Anklagerhverv i en Sag, som hører under en anden Statsanklagers Forretningskreds.

Det paahviler Statsanklagerne at gjøre Indberetning maanedlig til Oversætsanklageren om afsjorte og henlaaende Straffesager, i hvilke de have handlet som offentlige Anklagere, endvidere naar tvivlsomme eller særdeles vigtige Spørgsmaal opstaa i de Sager, som de behandle, saa og ellers, naar det fordrer.

§ 30.

Hjælpe-Statsanklagerne ere beføjede til efter Paalæg af Statsanklageren eller i Tilfælde af dennes Forhindring uden Paalæg at foretage enhver Embedshandling, som hører under Statsanklagerens Virkekreds.

De bestillede Anklagere ved Underretten have efter Paalæg af Statsanklageren at udsøre Anklager for Underretten.

Kapitel V.

Om Paatalen.

§ 31.

Retterne træde i de under denne Lov hørende Sager kun i Virksomhed ifølge Begjæring af den til Paatale Berettigede, forsaavidt ikke Undtagelse er hjemlet ved særlig Bestemmelse.

§ 32.

Rettens Virksomhed standser, naar den til Paatalen Berettigede frasalder Forfølgning. Denne kan frasaldes, saalange ikke Dom er afsagt eller henholdsvis Rævnningernes Erklæring afgiven (jfr. dog § 330). Frasaldes Paatale, efter at Hovedforhandlingen er begyndt, affiger

Retten Friindelsesdom; naar eller den begyndte Forfølgning frafalder, udleder Retten paa Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom.

§ 33.

Paatalen tilkommer efter de nedenstaaende Regler Statsanklageren, Politimesteren, særlige Forvaltningsmyndigheder og Private.

§ 34.

I alle Sager, hvis Forfølgning ikke er henvist til Politimesteren eller Private (§§ 35 og 39), tilkommer det Statsanklageren at paatale for den dømmende Ret, Politimesteren for Underfølgelsesdommeren. Om Statsanklagerens Udgang til at paatale for Underfølgelsesdommeren gjælde de nærmere Regler i tredje Afsnit. Politimesteren kan i disse Sager kun frafalde Forfølgning med Statsanklagerens Samtykke.

§ 35.

Politimesteren tilkommer det at paatale i de nedenfor nævnte, til Underrettens Kompetence hørende Tilfælde, forsaavidt disse ikke ere henviste til Paatale af Private, nemlig i:

- 1) Sager angaaende Handlinger, som staa under en Straffebestemmelse, der ikke hjemter anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde, Bød, eller Fortabelse af en Rætingsret, dog med Undtagelse af Embedsforbrydelser, og de i Straffelovens Kap. 9—11 samt §§ 208, 209 og 242 omhandlede Forbrydelser (jfr. § 9);
- 2) Sager angaaende de Forbrydelser, som omhandles i
 - a. Plan for Fattigvæsenet i Kjøbenhavn af 1. Juli 1799 § 141;
 - b. Fdg. om uberettiget Børen af Uniformer m. v. af 27. Novbr. 1801 § 2;
 - c. Fdg. angaaende Befordringsvæsenet i Danmark af 27. Jan. 1804 §§ 60, 62, 66, 67 og 68, naar Sagen i Medfør af § 87 er henvist til Domstol;
 - d. Pl. angaaende Anmeldelser om de naturlige Koppers og andre smitsomme Sygdommes Udbrud af 27. Maj 1808 §§ 1 og 5;
 - e. Pl. om Kystpolitiet af 28. Febr. 1817 § 12;

- f. Fdg. angaaende, hvad der i Strandings-tilfælde skal iagttages, af 28. Decbr. 1836 § 37 I, 1ste Punktum, II og III;
- g. Lov, hvorved Straffebestemmelserne i Fdg. d. Sept. 1794 § 5 forandres, af 3. Marts 1854;
- h. Lovdelov af 10. Maj 1854 § 63 1ste Punktum;
- i. Lov om Kjøbenhavns Bændforsyning af 30. Novbr. 1857 § 10;
- j. Lov om Straffen for Væghænger og Belleri af 3. Marts 1860;
- k. almindelig borgerlig Straffelov §§ 111, 180, 277, 2det Stykke, 278, 2det Stykke og 296;
- l. Lov om Tilsvun med Udvandrerens Befordring af 1. Maj 1868 § 10;
- m. Lov om Børnepligt af 6. Marts 1869 § 13, jfr. § 54;
- n. Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af 10. April 1874 §§ 6 og 10.

For Paataalen af Sager, der høre under Politimesterens Virkefæde, blive Reglerne i § 34 anvendelige, naar Forening med en Straffesag, som hører under Udsvarende Paragraf, finder Sted, saa og ellers ifølge Overenskomst mellem Statsanklageren og Politimesteren.

§ 36.

Statsanklageren og Politimesteren paataale i Embeds Medfør. Dog undtages:

- 1) Justitsministerens Befaling til Paataale af Embedsforbrødelser samt af andre Forbrødelser, ved hvilke dette særlig er foreskrevet;
- 2) Opfordring af vedkommende særlige Nødvighed, naar Handlingen er en Overtrædelse af Love, hvis Efterlevelse det nærmest paahviler en saadan at vaage over;
- 3) Begjæring af vedkommende Private, naar den offentlige Paataale ved Lovgivningen er betinget heraf. Saadan Begjæring af en Privat maa, før at kunne tages til Følge, ikke ubelufte nogen Medskyldig fra Forfølgningen; angaar den kun en enkelt Skyldig, men uden at ubelufte mulige Medskyldige, kan Forfølgningen udstrækkes til disse.

At Befalingen, Opfordringen eller den Privates Begjæring i de foranvante Tilfælde

mangler, ubeløst ikke, at uopsættelige Skridt foretages, naar Gjæringen maa antages at være Bedkommende ubeløst, og Omstændighederne gjøre det rimeligt, at Paatale vil blive begjært. Lages Befalingen eller Opfordringen tilbage, inden Dom er afsagt eller Rævnin-gernes Erklæring afgivet, ophører Retten til at paatale; det Samme gælder, naar den Privates Begjæring toges tilbage, dog, naar Anklage alt er rejst, kun ved de Forbrydelser, som omhandles i Stl's §§ 159, 175 og 254. Den Undtagne kan paa ethvert Trin standse en Sag om Anvendelse af Stl's § 299.

§ 37.

Naar Statsanklageren i Sager, der høre under hans Vikefreds, skjønner, at Undersø-gelsen kan ventes at føre til, at en Person findes skyldig, kan han ordentligvis kun ifølge Paalæg af Justitsministeren undlade eller standse Paatale. Dog er Statsanklageren be-rettiget til at tage saadan Bestemmelse:

1) i de Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel til, at offentlig Paatale under visse Betingelser kan bortfalde, uden at henlægge Afgjørelsen til Justitsmini-steren;

2) i de Tilfælde, paa hvilke Straffelovens § 7 eller § 64 er anvendelig, naar det skjøn-nes, at ingen eller kun en ubetydelig Straf vilde blive idomt, og en Domsældelse ikke har den Betydning, at Forbrydelsens senere Gjen-tagelse derved vil komme ind under et Straffe-bud, der foreskriver forhøjet Straf;

3) naar den Private, af hvis Begjæring offentlig Paatale er betinget, udenfor de i § 36 i Slutn. nævnte Tilfælde frasalder en frem-sat Begjæring, efterat Anklage er rejst, og Statsanklageren skjønner, at ingen offentlig Interesse kræver Paatale.

I det i Straffelovens § 70 omhandlede Tilfælde skal Statsanklageren indhente Justits-ministerens Afgjørelse, om Paatale bør fra-saldes; det Samme gælder, naar Statsankla-geren finder, at der kan være Grund til An-vendelse af Straffelovens § 36 sidste Punktum.

§ 38.

Er en Handling, hvis Paatale i Henshold

til § 35 paahviler Politimesteren, Overtrædelse af en Lov, hvis Efterseelse det paahviler en særlig offentlig Myndighed at vaage over, kan den paatales af den vedkommende særlige Embedsmand, medmindre Forening med en Straffesag, som paatales af Statsanklageren eller Politimesteren, skal finde Sted.

§ 39.

Strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen ere henviste til Paatale af Private, forfølges af den til Paataalen Berettigede som Privatanklager. Naar den samme Handling, der udgjør en Lovovertrædelse af ovennævnte Art, tillige indeholder en Lovovertrædelse, som paatales af Statsanklageren eller Politimesteren, er denne berettiget til, efter Begjæring af den til Privatanklage Kompetente, at forfølge hin Lovovertrædelse i Forbindelse med den sidstnævnte. Den Private kan med Hensyn hertil opfordres til at erklære, om han ønsker Sagen forfulgt paa denne Maade. Den Private kan paa ethvert Trin standse den efter hans Begjæring begyndte offentlige Forfølgning.

Reglen i Straffelovens § 212 2det Punktum bliver staaende ved Magt.

§ 40.

Har Statsanklageren (§ 34) eller Politimesteren (§ 35) nægtet at paatale i et under deres Virkefæde hørende Tilfælde, uden at dette har Hjemmel i Reglerne i § 37 Nr. 1—3 eller i § 37 sidste Stykke eller i en stedfunden Benaadning, er den ved den formentlige Forbrudelse forurettede private Person berettiget til som privat Anklager at bringe Sagen for Retten efter de nærmere Regler i nyværende Afsnit Kap. I.

De Lovbestemmelser, som særlig hjemle Private Besøjelse til at paatale Lovovertrædelser, der ogsaa kunne forfølges af det Offentlige, uden at sætte som Betingelse, at offentlig Paatale er nægtet, blive staaende ved Magt.

§ 41.

Retten prøver i Embeds Medhjær, om den, der forfølger, efter foranstaaende Regler er berettiget til Paatale.

§ 42.

De i Loven om den borgerlige Rettspleje

givne Regler med Hensyn til Sagsøgerens Myndighed til at raade over Sagen, hans Afgang til at gaa i Rette for sig selv, samt om Sagsøgerens Rettergangsfuldmægtige blive at følge i Sager, som i Henhold til §§ 39 og 40 anlægges af en privat Anklager, samt ved borgerlige Retsskrav, der i Henhold til § 4 forfølges i Forbindelse med en Straffesag.

I Sager, som anlægges af en privat Anklager i Henhold til § 39, kan denne efter Omstændighederne saae en Sagsfører bestilket til at varetage sit Tare efter de for borgerlige Domstager gjældende Regler.

Kapitel VI.

Om den Sigtede's Forsvar.

§ 43.

Den, hvem Mistanke for en strafbar Handling rammer, ansees som sigtet, naar Følgsning er indledet mod ham for Undersøgelssdommeren eller den dømmende Ret, eller den er forberedt ved Anhørdelse eller lignende mod ham rettede Forholdsregler.

§ 44.

Naar Anklage er rejst, har den Sigtede Ret til at benytte en af ham selv valgt Forsvarer til paa sine Begne at varetage sit Tare under Retsskriverne eller til at bistaa sig herved samt til Affattelse af Proceskrifter. Rettens Formand kan tilstede, at flere Forsvarere medtages under Hovedforhandlingen for Landstretten, dog saaledes at ordenligvis kun een af disse kan optræde paa hvert enkelt af Forhandlingens Trin. Den Sigtede, som lader en Forsvarer handle for sig, er ikke udelukket fra selv tillige at tage Ordet til sit Forsvar.

Under Forundersøgelsen har den Sigtede Ret til at benytte en valgt Forsvarer til at fremsætte skriftlige Andragender til Dommeren og Besværing til højere Ret, ved Besigtigelser og Syns- eller Skjønforretninger, samt ved Afhørelse i de i § 49 nævnte Tilfælde.

Er den Sigtede ikke personlig myndig, er ans Børge berettiget til at vælge ham en forsvarer.